

[Rosing.]

efter lokal arbejdskraft og ustabiliteten i arbejdet i Grønland har været og er temmelig stor. Derfor må der startes en indsats på dette område.

Som jeg har sagt før, går jeg ud fra bemærkningerne om, at regeringen på grund af Grønlands særstilling som før ikke uden videre vil forpligte sig til at gennemføre denne konvention for Grønland. Jeg vil foreslå, at man fra nu af målbevidst arbejder for, at sådanne ratifikationer også kommer til at gælde for Grønland inden for en overskuelig tid.

Tillige vil jeg henstille, at arbejdsministeren foranlediger en snarlig undersøgelse af, om man i nær fremtid kan udstrække den hernede gældende lov om arbejderbeskyttelse til Grønland uændret eller med visse nødvendige ændringer.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Jeg vil gerne takke for tilslutningen til forslaget og skal gå ind på enkelte af de ting, som har været fremført under diskussionen. Det er jo rigtigt, at det er to vidt forskellige problemer, det drejer sig om, og at det er af rent tekniske grunde, at de er kædet sammen i forslaget her. Det ene spørgsmål har direkte forbindelse med Sydafrikas apartheidpolitik og den behandling, dette spørgsmål har fået i Den internationale Arbejdsorganisation, og jeg er glad for, at man er enig i det rent principielle synspunkt, at vi ikke skal gå videre her, end FN er gået eller har mulighed for at gå, og det er for så vidt en tilpasning til disse regler, der er tale om. I forvejen har det generet arbejdet en hel del i Den internationale Arbejdsorganisation, at man har haft de politiske stridigheder dér.

Spørgsmålet vedrørende Grønland skal jeg gøre et par bemærkninger om lidt senere.

Hr. Per Møller nævnte, at egentlig burde alle lande være med, hvad enten man kan lide dem eller ej, og det er for så vidt også det princip, som almindeligvis er anerkendt. Men jeg forstår, at også hr. Per Møller er enig i de synspunkter, som kom til udtryk dels fra et flertal på arbejdskonferencen, dels i de nordiske lande. Jeg ser heller ikke, at der er nogen grund til betænkelighed.

Det rent formelle — den sprogbrug, som

er anvendt i bemærkningerne til forslaget — skal jeg ikke gå nærmere ind på; der er ikke tilsigtet noget særligt med det. Det er jo rigtigt, at Grønland er en del af Danmark; men det er vel lige så rigtigt, at der på en række områder — og det har forbindelse med de spørgsmål, vi her behandler — er særlige forhold, som man må tage hensyn til. Det er i det hele taget et spørgsmål, om man skal gøre konventioner, rekommandationer, og hvad det i øvrigt drejer sig om, så universelle, som man gør. Det er nok muligt, man i højere grad skulle ind på at vurdere tingene på mere regionalt plan i visse sammenhænge, end der har været tale om indtil nu.

Hr. Svend Haugaard, forstod jeg, ville gerne have lidt mere at vide om stemmetallene end det, der var oplyst her. Jeg kan sige, at efter vedtagelsen i en komité dernede blev ændringsforslagene overgivet til debat i plenarforsamlingen, hvor de argumenter, som også er fremført her, blev bragt frem. Ved afstemningen på konferencen blev det, vi foreslår gennemført her, vedtaget med 238 stemmer; ingen stemte imod, medens 2 undlod at stemme. Det forslag, som vi ikke har taget med, er vedtaget med 179 stemmer; 27 stemte imod, medens 41 undlod at stemme. Medens alle skandinaviske delegerede stemte for vedtagelsen af det, vi har med her, stemte kun de danske, norske og svenske arbejderdelegerede for punkt 12; de norske regeringsrepræsentanter stemte imod, medens regeringsrepræsentanterne fra Danmark, Finland og Sverige undlod at stemme. Tilsvarende undlod alle de skandinaviske arbejds-giverrepræsentanter samt den finske arbejderrepræsentant at stemme herom.

Så er der rejst det spørgsmål, hvilke virkninger den ene ændring vil få for Grønlands vedkommende. Jeg tror, den vil betyde, at såfremt folketinget tiltræder en konvention, der f. eks. fremover fastsætter visse regler på det sociale område, er den danske regering, altså staten, forpligtet til så vidt muligt at efterleve den for alle dele af riget, altså også for Grønland, og det har ikke i samme omfang været tilfældet tidligere — det var hr. Rosing også inde på. Det er jo sådan, at væsentlige områder af den danske lovgivning om arbejdsforhold, social for-sorg m. v. ikke umiddelbart lader sig anvende